

det private Initiativ, som jeg nærmest tænker mig udført gennem den saakaldte nationale Forening til Tuberkulosens Bekæmpelse, har drøftet Sagen, kommer man til Staten med sine Ønsker og Krav, for saa vidt de ikke kunne fyldestgøres ved den private Indsamling, og saa er Tidspunktet kommet, hvor man undergiver dette Spørgsmaal en parlamentarisk Behandling: Kunne vi give et passende Tilskud til de Foranstaltninger, som den private Forening ønsker? Saa kan Tidspunktet være kommet til en parlamentarisk Behandling paa den ene eller den anden Maade. Dette er en Form derfor. Jeg kunde ogsaa tænke mig, man vilde vælge denne Form, men at gøre det, førend den nationale Forening eller det private Initiativ har sat sig i Bevægelse, synes mig at være at foregribe Sagen. Men hvis man vil foreslaa at give Tilskud fra Statens Side uden paa Basis af et saadant forudgaaet Ønske fra Nationalforeningens Side, vil det hele komme til at svæve ganske i Luften. Man vilde kunne komme til at foreslaa at give Tilskud til Sanatorier, som muligvis ikke blive oprettede eller blive oprettede efter en helt anden Plan med et ganske andet Sygetal, og som skulde ligge paa helt andre Steder; det er der dog ikke nogen Mening i. Jeg mener altsaa, at den parlamentariske Behandling maa komme, efter at det private Initiativ har stillet sine Forslag. Ligeledes er det med Hensyn til Lovgivningsforanstaltninger i denne Retning ikke naturligt, at en parlamentarisk Behandling finder Sted angaaende, om der muligvis i en eller anden Retning kunde være Grund til Lovgivningsforanstaltninger, som her maa være af en særlig teknisk Natur. Det kan ikke ske, før man fra de tekniske Autoriteter har Forslag og Ønsker i denne Retning. Først da kommer der for Regeringen i ethvert Tilfælde Adgang eller Lejlighed til den parlamentariske Virksomhed. Om man saa vil finde det hensigtsmæssigt at lade det ske gennem en Kommission af mer eller mindre parlamentarisk Natur eller umiddelbart gennem Rigsdagen, bliver et Spørgsmaal for sig selv, men Tidspunktet kommer først, naar de tekniske Autoriteter have haft Ordet. Det er derfor, jeg mener, at det er den omvendte Orden, hvori dette foreslaas, og det i begge Henseender, idet man forlanger den parlamentariske Behandling førend henholdsvis det private Initiativ eller de tekniske Autoriteter have udtalt sig om, hvilke Ønsker de have. Derfor har jeg ikke troet det rigtigt, og jeg mener ikke, det i Øjeblikket ligger for.

Ordføreren (C. Hage): Angaaende den ærede Ministers Bemærkninger om Kommissionen ønsker jeg at sige dette, at jeg kan ikke se rettere end, at der under alle Omstændigheder er en meget væsentlig Opgave for Kommissionen, nemlig den at indhente Oplysninger. En Kommission, der fremtræder med den Autoritet, som det her vil blive Tilfældet, vil langt lettere og langt fyldigere kunne tilvejebringe de Oplysninger, som det er ønskeligt at tilvejebringe, end en blot Forening af private Mænd. Allerede paa dette Omraade har Kommissionen utvivlsomt en betydelig og lige for Haanden liggende Opgave. Men jeg kan heller ikke give den ærede Minister Medhold i den Betragtning, at med Hensyn til Lovforanstaltningen skulde Øjeblikket ikke være kommet for Staten til at overveje, hvad der kan gøres, før der foreligger, som den ærede Minister udtalte sig, Udtalelser fra tekniske Autoriteter. Hvorledes skulle disse Udtalelser fremkomme, naar der ikke gives et Stød til at komme frem med dem? Kommissionen vil jo netop have den bedste Anledning til at fremkalde Udtalelser fra „tekniske Autoriteter“. Det vil ligge den nær at tilkalde Læger og andre kyndige, som ikke have Sæde i Kommissionen, og høre deres Mening om, hvad der ad Lovgivningsvejen muligvis maatte kunne sættes i Værk. Endvidere kan jeg ikke give den ærede Minister Medhold i, at der ikke skulde være Anledning for en saadan Kommission til at arbejde, forinden det private Initiativ har taget fat. Den Nationalforening, som nu er dannet, haaber jeg, vil kunne gøre Gavn. Jeg er for min Part visselig af den Anskuelse, at hvis en Opgave som den foreliggende med Nytte skal gribes an, maa det private Initiativ i meget stort Omfang tage sig af den. Men paa den anden Side har denne nydannede Forening dog ikke en saadan Stilling eller Autoritet, at Lovgivningsmagten kan lægge Sagen til Side, naar den i øvrigt anser det for rigtigt, at Staten tager sig af den, sigende, at man vil vente og se, hvad den private Forening udretter. Dette synes mig at være at tillægge denne Sammenslutning af private en alt for stor Vægt og Betydning. Jeg er ikke i Tvivl om, at denne Forening bør kunne yde et meget værdifuldt Arbejde, ogsaa kunne være Kommissionen til stor Bistand. Men jeg kan ikke se rettere, end at, naar man er af den Opfattelse, at den offentlige Mening er naaet til at være stemt for, at dette er en Sag, som Staten